

Klasa:
Urbroj:

Zagreb, 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije – amandmani Vlade

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članka 163. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije podnosi sljedeće

A M A N D M A N E

Amandman I.

U članku 80. Konačnog prijedloga zakona, kojim se dodaju članci 131.a do 131.s, u dodanom članku 131.c. stavku 1. broj: „133.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.b“.

U dodanom članku 131.d stavku 1. riječi: „članka 133.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.b“, a u stavku 3. riječi: „člankom 134. stavkom 1.“ zamjenjuje se riječima: „člankom 131.c stavkom 1.“.

U dodanom članku 131.e stavku 1. točki a) riječi: „članka 134. stavka 1.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.c stavka 1.“, a u točki d) riječi: „člankom 133.“ zamjenjuje se riječima: „člankom 131.b“.

U dodanom članku 131.g stavku 1. riječi: „članka 136.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.e“, u stavku 2. točki a) riječi: „članka 137. stavaka 1. i 2.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.f stavaka 1. i 2.“, a u stavku 2. točki b) riječi: „člankom 133. točkaka 1. – 8.“ zamjenjuje se riječima: „člankom 131.b točkama 1. - 8.“.

U dodanom članku 131.h stavku 1. točki f) riječi: „članka 136. stavka 1.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.e stavka 1.“.

U dodanom članku 131.i stavku 2. točki b) riječi: „članka 134. stavka 1.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.c stavka 1.“, u točki c) riječi: „člankom 133. točkama 1. – 8.“ zamjenjuje se riječima: „člankom 131.b točkama 1. – 8.“, a u stavku 2. točki e) riječi: „članka 141.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.g“.

U dodanom članku 131.j stavcima 2. i 3.. riječi: „članka 138. stavka 4.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.g stavka 4.“.

U dodanom članku 131.m stavku 1. riječi: „članka 143. stavka 3.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.e stavka 3.“, a riječi: „članka 133. točaka 1. do 6.“ zamjenjuje se riječima „članka 131.b točaka 1. do 6.“.

U dodanom članku 131.o stavku 1. riječi: „članka 144. stavka 2.“ zamjenjuje se riječima: „članka 131.m stavka 2.“.

Obrazloženje:

U tekstu Konačnog prijedloga zakona došlo je do pogrešne oznake brojeva članaka u članku 80. kojim su dodani članci 131.a. do 13.s. te je predložen ispravak brojeva navedenih članaka.

Amandman II.

U člancima 4., 37., 40., 43., 45., 46., 53., 56., 57., 58., 62., 65., 66., 68., 74., 75. i 80. u dodanim člancima 131.c stavku 1. i 131.f stavku 1. riječ: „alineja“ zamjenjuje se sa riječju: „podstavak“ u odgovarajućem padežu.

Obrazloženje:

U tekstu Konačnog prijedloga zakona riječ: „alineja“ potrebno je radi nomotehničkog izričaja zamijeniti sa riječju: „podstavak“.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA
S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA
S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

Članak 1.

U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članica Europske unije (Narodne novine, broj 91/2010) članak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:

1. europski uhidbeni nalog i postupak predaje,
2. nalog za osiguranje imovine ili dokaza,
3. europski nalog za pribavljanje dokaza,
4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije,
8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza.

(2) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeći pravni akti Europske unije:

- Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002.),
- Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2.8.2003.),
- Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22.3.2005.),
- Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24.11.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj Uniji (SL L 81, 27.11.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 27.11.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/978/PUP od 18. prosinca 2008. o europskim nalogima za pribavljanje predmeta, dokumentacije i podataka za korištenje u kaznenim postupcima (SL L 350, 30.12.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenog 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (SL L 350, 30.12.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjenama i dopunama Okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih povodom suđenja u odsutnosti (SL 2009 L 81, 26.3.2009.),

- Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002 kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6.3.2002.) kako je posljednji put izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4.6.2009.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11.11.2009.),
- Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012.).“.

Članak 2.

U članku 2. točka 5. mijenja se i glasi:

„Eurojust – je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unaprjeđenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala;“.

U točki 12. riječi: „i članka 113. stavka 1.“ brišu se.

Iza točke 24. briše se točka i stavlja točka zarez te se dodaju točke 25., 26. i 27. koje glase:

- "25) odluka o mjerama opreza – je izvršna odluka nadležnog tijela države izdavanja donesena u kaznenom postupku na temelju njezinog nacionalnog prava, kojom je fizičkoj osobi kao zamjena istražnom zatvoru određena jedna ili više mjera opreza;
- 26) mjere opreza – su obveze naložene fizičkoj osobi kao zamjena za istražni zatvor, na temelju mjerodavnog prava u propisanom postupku države izdavanja;
- 27) nacionalni S.I.Re.N.E. ured – ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova koja je središnje tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija vezanih uz upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava.“.

Članak 3.

Iza članka 4. dodaje se članak 4.a koji glasi

„Zaštita osobnih podataka

Članak 4.a

- (1) Na prosljeđivanje i zaštitu osobnih podataka razmijenjenih tijekom pravosudne i policijske suradnje primijenit će se odredbe domaćeg prava o zaštiti osobnih podataka.
- (2) Svatko čije podatke je obradio Eurojust ima pravo pristupa podacima u skladu s člankom 19. Odluke Vijeća EU broj 2002/187/PUP, 2003/659/PUP, 2009/426/PUP. Zahtjev za pristup navedenim podacima može se podnijeti, sukladno domaćem pravu, nadležnom državnom odvjetništvu Republike Hrvatske koje će zahtjev proslijediti Eurojustu.“.

Članak 4.

Naslov iznad članka 5. i članak 5. mijenjaju se i glase:

„Nadležna tijela za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela

Članak 5.

- (1) Za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nadležni su:
- u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje je osoba na koju se nalog odnosi zatečena odnosno gdje ima prebivalište ili boravište;
 - u odnosu na točke 2. i 3. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina, predmeti ili dokazi nalaze;
 - u odnosu na točku 4. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina ili predmeti nalaze, odnosno gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;
 - u odnosu na točku 5. županijski sudovi prema mjestu gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;
 - u odnosu na točke 6. i 7. županijski sudovi prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a podredno prema prebivalištu ili boravištu osuđenikove obitelji;
 - u odnosu na točku 8. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak.
- (2) Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu nadležno je za zaprimanje europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se tražena osoba nalazi i odluke o mjerama opreza ako osoba na koju se odluka odnosi nema prebivalište ili boravište niti boravak u Republici Hrvatskoj.
- (3) Ako nadležnost županijskog suda iz stavka 1. alineja 5. do 8. nije moguće utvrditi za zaprimanje odluka nadležan je Županijski sud u Zagrebu.
- (4) U slučaju da domaće pravosudno tijelo zaprimi koju od odluka pravosudne suradnje za čije zaprimanje i poduzimanje mjera ili radnji potrebnih za njezino izvršenje nije nadležno, proslijedit će je nadležnom sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona te o tome odmah i neposredno obavijestiti pravosudno tijelo države izdavanja.
- (5) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. ovog Zakona.“.

Članak 5.

Naslov iznad članka 6. i članak 6. mijenjaju se i glase:

„Domaća tijela nadležna za donošenje odluka koje se izvršavaju putem pravosudne suradnje

Članak 6.

Europski uhidbeni nalog, nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza, odluku o oduzimanju imovine ili predmeta, odluku o mjerama opreza, presudu kojom je izrečena novčana kazna, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode, presudu ili odluku kojom su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije, donose domaća tijela nadležna prema domaćem pravu i u skladu s tim pravom.“.

Članak 6.

Naslov iznad članka 7. i članak 7. mijenjaju se i glase:

„Prosljeđivanje odluka domaćih tijela

Članak 7.

(1) Županijska državna odvjetništva prosljeđuju nadležnom tijelu države izvršenja europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza koje su, na propisanom obrascu, sami izdali kao i one koje su izdala općinska državna odvjetništva na području njihove mjesne nadležnosti.

(2) Europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza na propisanom obrascu domaći sudovi dostavljaju neposredno nadležnom tijelu države izvršenja.

(3) Za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke te za njihovo prosljeđivanje nadležni su:

- Državno odvjetništvo Republike Hrvatske za odluke iz članka 1. točke 2. ovog Zakona te u odnosu na članak 1. točku 4. ako se radi o odluci o oduzimanju imovine, kao i u odnosu na odluke iz članka 1. točaka 7. i 8. ako je te odluke donio državni odvjetnik,
- županijski sudovi u odnosu na odluke iz članka 1. točaka 5., 6., 7. i 8., za odluke koje su sami donijeli, kao i za odluke općinskih sudova s područja svoje mjesne nadležnosti.“.

Članak 7.

Članak 8. briše se.

Članak 8.

Članak 9. mijenja se i glasi:

„(1) Izvršenju odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nadležno pravosudno tijelo pristupit će ako su iste s pratećom dokumentacijom prevedene na hrvatski jezik. U hitnim slučajevima prihvatit će se prijevod na engleski jezik, uz uvjet da država članica koja dostavi odluku na engleskom jeziku pristane primiti odluke domaćih nadležnih tijela koje su joj proslijeđene na engleskom jeziku.

(2) Odluke domaćih pravosudnih tijela koje nadležno pravosudno tijelo prosljeđuje radi izvršenja drugoj državi članici moraju biti prevedene na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvaća.“.

Članak 9.

Članak 10. mijenja se i glasi:

„Ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u najdužem trajanju od tri godine ili više, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. ovog Zakona izvršit će zaprimljenu odluku stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona bez provjeravanja dvostruke kažnjivosti za sljedeća kažnjiva djela:

- pripadanje zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovanje ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
- korupcija,

- prijevara, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje novca,
- krivotvorenje valute, uključujući i euro,
- računalni kriminalitet,
- djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- varanje,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim tvarima za poticanje rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata,
- sabotaža.“.

Članak 10.

U članku 11. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Osobe za kontakt s Europskom pravosudnom mrežom u kaznenim stvarima će za ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa odrediti ministar, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne suradnje predsjednik odnosno suda te Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske u nadležnim državnim odvjetništvima.“.

U stavcima 2. i 3. riječi: „instrumenata pravosudne suradnje“, zamjenjuju se riječima: „odluka pravosudnih tijela“.

Članak 11.

Naslov iznad članka 12. i članak 12. mijenjaju se i glase:

„Ciljevi i ovlasti Eurojusta

Članak 12.

(1) Eurojust je osnovan u cilju unapređenja i poboljšanja koordinacije i suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica Europske unije u kaznenom progonu kaznenih djela propisanih člankom 4. stavkom 1. Odluke Vijeća Europske unije o osnivanju Europskog policijskog ureda (EUROPOL) broj 2009/371/PUP, odnosno organiziranog kriminala,

terorizma, teških kaznenih djela koja uključuju dvije ili više država članica Europske unije, a s obzirom na jačinu povrede ili ugrožavanja pravnih dobara i svoje posljedice zahtijevaju zajedničko djelovanje država članica.

(2) Osim u predmetima kaznenih djela iz stavka 1. ovog članka, Eurojust može, u skladu sa svojim ciljevima, na zahtjev nadležnih tijela država članica pružiti pomoć u postupcima za druga kaznena djela.

(3) U svrhu ostvarivanja ciljeva iz stavka 1. ovog članka Eurojust može djelovati posredstvom jednog ili više nacionalnih članova određenih od strane država članica Europske unije, ili posredstvom kolegija.

(4) Kolegij Eurojusta ovlašten je u svrhu ostvarivanja ciljeva iz stavka 1. ovog članka:

a) obavijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske o kaznenim djelima o kojima ima saznanja i zatražiti poduzimanje kaznenog progona,

b) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske konzultiranje s nadležnim tijelima drugih država članica u cilju koncentracije postupka,

c) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske koordiniranje s nadležnim tijelima drugih država članica,

d) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske osnivanje zajedničkog istražnog tima s pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije,

e) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske da obavijesti nadležna tijela drugih država članica o postupcima koji su od interesa za Europsku uniju, kao i o onim postupcima koji mogu utjecati na druge države članice,

f) zahtijevati od domaćih pravosudnih tijela dostavljanje podataka potrebnih Eurojustu u ostvarivanju ciljeva iz stavka 1. ovog članka.

(5) Kada nije postignut sporazum između domaćih pravosudnih tijela i nadležnih tijela država članica Europske unije, bilo neposredno, bilo posredstvom nacionalnog člana u Eurojustu, domaća pravosudna tijela mogu se obratiti kolegiju Eurojusta i zatražiti neobvezujuće mišljenje, u slijedećim slučajevima:

- ako nadležna tijela država članica ne postupaju po zamolnicama za međunarodnu pravnu pomoć domaćih pravosudnih tijela,

- ako nadležna tijela država članica odbijaju priznati i izvršiti odluke iz članka 1. ovog Zakona koje su izdala domaća nadležna tijela.“

Članak 12.

Iza članka 12. dodaju se članci 12.a, 12.b, 12.c, 12.d, 12.e i 12.f koji glase:

„Nacionalni član u Eurojustu

Članak 12.a

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa, na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, imenuje nacionalnog člana u Eurojustu.

(2) Nacionalni član ima status zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a imenuje se na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(3) Pomoćnik nacionalnog člana u Eurojustu ima status zamjenika županijskog odnosno općinskog državnog odvjetnika, a imenuje ga Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske na vrijeme od šest mjeseci i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(4) Nacionalni član dužan je o svom radu redovito izvještavati Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(5) Nacionalni član je obvezan u obnašanju svoje dužnosti poštivati pravni poredak države

primateljice, zakonodavstvo Republike Hrvatske, te Odluku Vijeća Europske Unije o osnivanju Eurojusta broj: 2002/187/PUP, 2003/659/PUP, 2009/426/PUP.

Prava i obveze nacionalnog člana u Eurojustu

Članak 12.b

(1) Nacionalni član u Eurojustu dužan je:

- a) sudjelovati u radu kolegija Eurojusta, aktivnostima rukovođenja i rada organizacije Eurojusta,
- b) provoditi razmjenu podataka između Eurojusta i Republike Hrvatske,
- c) izvršavati sve zadatke koje je od njega zatražio kolegij Eurojusta, predsjednik Eurojusta, odnosno predsjednici timova, uključujući i obveze održavanja kontakata s Europskom komisijom i Europskim parlamentom, s Europskim policijskim uredom (Europol) i Uredom Europske unije za suzbijanje prijevara (OLAF),
- e) surađivati s Europskom pravosudnom mrežom u kaznenim stvarima,
- f) pomagati pravosudnim tijelima Republike Hrvatske i država članica Europske unije u koordinaciji istraga koje se odnose na više država članica,
- g) na zahtjev domaćih pravosudnih tijela posredovati u cilju koordiniranog izvršenja zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć.

(2) U svrhu ostvarivanja ciljeva Eurojusta nacionalni član ima slijedeće ovlasti:

- a) pristup podacima sadržanim u kaznenim evidencijama ili u bilo kojoj drugoj evidenciji u Republici Hrvatskoj na isti način na koji je to državnom odvjetniku, odnosno zamjeniku državnog odvjetnika određeno zakonom Republike Hrvatske,
- b) u ime Eurojusta zahtijevati od domaćih pravosudnih tijela postupanje sukladno članku 12. stavku 4. ovog Zakona, kao i dostavljanje podataka potrebnih za provođenje posebnih dokaznih radnji ili drugih radnji u svrhu kaznenog progona.

Posredovanje nacionalnog člana

Članak 12.c

(1) Nacionalni član može Eurojustu i nacionalnim članovima drugih država članica pribaviti podatke potrebne za izvršenje domaćih zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć, odnosno priznanje i izvršenje odluka iz članka 1. ovog Zakona izdane od domaćih pravosudnih tijela u onoj mjeri u kojoj je takvo postupanje sukladno domaćem pravu.

(2) U slučaju odbijanja postupanja ili djelomičnog postupanja po zamolnicama, odnosno odlukama iz članka 1. ovog Zakona izdanih od strane nadležnih tijela država članica, nacionalni član može, sukladno domaćem pravu, zahtijevati od domaćih pravosudnih tijela, poduzimanje potrebnih radnji u svrhu postupanja po zamolnici, odnosno odluci.

(3) Nacionalni član može na zahtjev nacionalnih članova drugih država članica :

- a) zatražiti od domaćih pravosudnih tijela podnošenje zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć ili odluka iz članka 1. ovog Zakona,
- b) zatražiti od domaćih pravosudnih tijela izvršenje zamolnica pravosudnih tijela država članica, odnosno priznanje i izvršenje odluka iz članak 1. ovog Zakona izdanih od strane pravosudnih tijela država članica,
- c) zatražiti od nadležnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske podnošenje zahtjeva sucu istrage za provođenje posebne dokazne radnje nadziranog prijevoza i isporuke predmeta kaznenog djela, a u svrhu provođenja koordinirane nadzirane isporuke.

Postupanje domaćih pravosudnih tijela

Članak 12.d

(1) Domaća pravosudna tijela mogu odbiti postupanje po zahtjevu iz članka 12. stavka 4. i članka 12.b stavka 2. ovog Zakona, kao i odbiti postupiti po neobvezujućem mišljenju

kolegija Eurojusta iz članka 12. stavak 5. ovog Zakona. Domaća pravosudna tijela dužna su odmah obavijestiti nacionalnog člana u Eurojustu o svojoj odluci i razlozima za odbijanje.

(2) Domaća pravosudna tijela nisu dužna obrazložiti svoju odluku iz stavka 1. ovog članka ako bi se time nanijela šteta javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili sigurnosti pojedinca.

(3) U svrhu ostvarenja ciljeva Eurojusta, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će obavijestiti nacionalnog člana Republike Hrvatske o postojanju sumnje na počinjenje kaznenih djela iz nadležnosti Eurojusta koja uključuju najmanje dvije države članice Europske unije.

Nacionalni član zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta

Članak 12.e

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će iz redova sudaca, na razdoblje od tri godine, odrediti nacionalnog člana zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta osnovanog u svrhu praćenja obrade osobnih podataka u Eurojustu.

(2) Nacionalni član je neovisan u obavljanju svojih dužnosti u okviru zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta u čijem radu sudjeluje kao stalni član ili ad hoc sudac.

(3) Nacionalni član može postati stalni član zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta ako bude izabran na Plenarnoj skupštini nacionalnih članova država članica Europske unije. Stalni član se imenuje na vrijeme od tri godine i može biti ponovno izabran.

(4) Nacionalni član Republike Hrvatske koji ima položaj ad hoc suca u zajedničkom nadzornom tijelu Eurojusta sudjeluje u njegovom radu samo tijekom odlučivanja o žalbi protiv odluke Eurojusta o zahtjevu pojedinca za pristup, odnosno brisanje, izmjenu ili blokiranje osobnih podataka koje je dostavila Republika Hrvatska.

Nacionalni koordinativni sustav Eurojusta

Članak 12.f.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će odrediti:

- nacionalnog predstavnika za Eurojust za terorizam,
- nacionalnog predstavnika za Europsku pravosudnu mrežu u kaznenim stvarima,
- nacionalne kontakt osobe za mrežu za zajedničke istražne timove osnovanu Odlukom Vijeća 2002/494/PUP,
- nacionalne kontakt osobe za mrežu za Europsku mrežu za osobe odgovorne za genocid, zločin protiv čovječnosti i ratne zločine,
- nacionalne kontakt osobe na temelju Odluke Vijeća 2007/845/PUP o suradnji između ureda za povrat imovine država članica u području traganja i otkrivanja imovinske koristi pribavljene kaznenim djelom,
- nacionalne kontakt osobe za mrežu protiv korupcije osnovanu na temelju Odluke Vijeća 2008/852/PUP.

(2) Osobe navedene u stavku 1. ovog članka čine nacionalni koordinativni sustav Eurojusta osnovan u svrhu koordinacije rada navedenih kontakt osoba.“

Članak 13.

Članak 13. mijenja se i glasi:

„(1) Troškovi izvršenja odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nastali na području Republike Hrvatske padaju na teret državnog proračuna Republike Hrvatske. Sve ostale troškove snosi država izdavanja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a na prijedlog nadležnog pravosudnog tijela iz članka 7. ovog Zakona, ako je prilikom izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta Republika

Hrvatska imala troškove koje smatra velikim ili izvanrednim, može državi izdavanja te odluke predložiti podjelu troškova uz njihovu detaljnu specifikaciju.

(3) Ako domaće tijelo zaprimi zahtjev u smislu stavka 2. ovog članka od države izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koju je izdao domaći sud, proslijedit će ga ministarstvu nadležnom za financije na nadležni postupak.

(4) Troškove premještaja osobe u svrhu izvršavanja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode snosi država članica koja je donijela presudu.“.

Članak 14.

U članku 14. stavak 1. mijenja se i glasi:

“(1) Protiv odluka o priznanju i izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta, stranke i treća osoba koja je u dobroj vjeri stekla određena prava na imovini koja je predmet tih odluka, a u cilju zaštite svojih opravdanih interesa, imaju pravo žalbe u skladu s domaćim pravom.“.

Stavci 2. i 3. brišu se.

Stavak 4. koji postaje stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Podnošenje žalbe protiv odluke o priznanju europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta, odgađa njezino izvršenje i predaju predmeta do okončanja postupka povodom žalbe, dok žalba protiv odluke o priznanju naloga za osiguranje imovine ili dokaza ne zadržava njezino izvršenje.“.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 3. riječi: „naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 4.

Članak 15.

U članku 15. riječi: „naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“ a riječ: „naloga“ zamjenjuje se riječima: „tih odluka“.

Članak 16.

U članku 16. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“ u odgovarajućem padežu.

Članak 17.

Članak 17. mijenja se i glasi:

„(1) Europski uhidbeni nalog, osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležno domaće tijelo može izdati i za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda na kaznu zatvora u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

(2) Nadležno tijelo će izdati europski uhidbeni nalog u svrhu kaznenog progona ako je protiv

osobe na koju se taj nalog odnosi, rješenjem određeni istražni zatvor.“.

Članak 18.

U članku 18. u točki 3. iza riječi: „članka 2. točke 8.“ briše se zarez i dodaju se riječi: „te članaka“.

Članak 19.

Članak 19. mijenja se i glasi:

„(1) Osim na način predviđen u članku 5. ovog Zakona, europski uhidbeni nalog se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.

(2) Nadležno tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog odaslat će posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda upozorenje putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS) da potražuje određenu osobu radi izvršavanja europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se ta osoba nalazi.

(3) Takvo upozorenje popraćeno podacima navedenim u članku 18. ovog Zakona ima isti učinak kao europski uhidbeni nalog.

(4) Ukoliko ne postoji mogućnost pristupa Schengenskom informacijskom sustavu posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda nadležno tijelo može zaprimiti i proslijediti europski uhidbeni nalog putem INTERPOL-a.“.

Članak 20.

Članak 20. mijenja se glasi:

“(1) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će izvršiti europski uhidbeni nalog za djelo za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od barem jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, pod uvjetom da to djelo sadrži bitna obilježja kaznenog djela i prema domaćem pravu, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.

(2) Sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga:

1. ako je europski uhidbeni nalog izdan za djelo koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,

2. ako je sud obaviješten da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u nekoj od država članica za isto djelo pod uvjetom da je kaznena sankcija izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,

3. ako tražena osoba u trenutku počinjenja kaznenog djela nije navršila 14 godina života,

4. ako djelo iz članka 17. stavka 2. ovog Zakona na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem zakonu. Za fiskalna djela izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,

5. ako se u Republici Hrvatskoj protiv osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog vodi kazneni postupak zbog istog djela zbog kojeg je nalog izdan, osim ako su se državni odvjetnik i nadležno tijelo države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi pravosudno tijelo države izdavanja,

6. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhiđbeni nalog jer je osumnjičenik ispunio obveze koje su mu naložene kao uvjet za nepokretanje postupka,

7. ako je prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznenopravne sankcije, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava,

8. ako je sud zaprimio obavijest da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istog djela, a sankcija je izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda.“.

Članak 21.

U članku 21. stavku 1. riječi: „Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti izvršenje europskog uhiđbenog naloga:“ zamjenjuju se riječima: „Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje odbiti izvršenje europskog uhiđbenog naloga:“.

Točke 1., 2., 4., 5., 6. i 7. brišu se, a dosadašnje točke 3. i 8. postaju točke 1. i 2.

Članak 22.

U članku 22. stavak 2. briše se.

Članak 23.

Iza članka 22. dodaje se članak 22.a koji glasi:

„Predaja vlastitih državljana

Članak 22.a

(1) Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhu vođenja kaznenog postupka, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske koji ima prebivalište na njezinom području, sud će predaju osobe uvjetovati njezinim vraćanjem u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja, ako je osoba pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske koja ima prebivalište na njezinom području i suglasila se s izdržavanjem kazne u Republici Hrvatskoj, sud će odgoditi odlučivanje o europskom uhiđbenom nalogu. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud će od države izdavanja naloga zatražiti dokumentaciju. Nakon pravomoćnosti odluke o preuzimanju izvršenja strane sankcije, sud će odbiti izvršenje europskog uhiđbenog naloga.“.

Članak 24.

Članak 23. mijenja se i glasi:

„(1) Policija može u skladu sa svojim ovlastima na temelju zakona kojim se uređuje policijsko postupanje uhititi osobu protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog i predati je pritvorskom nadzorniku. Kopiju Europskog uhiđbenog naloga ili upozorenje iz Schengenskog informacijskog sustava i njegov prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona dostavit će nadležnom županijskom državnom odvjetniku.“

(2) Nakon što primi obavijest od pritvorskog nadzornika o pritvaranju, državni odvjetnik će ispitati uhićenika te će, ako ne odredi mjere opreza, naložiti policiji da ga u roku od 48 sati od trenutka uhićenja dovede nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i pokretanja postupka predaje.

(3) Kad nadležno županijsko državno odvjetništvo neposredno zaprimi europski uhiđbeni nalog, provjerit će sadrži li sve podatke u smislu članka 18. ovog Zakona. Ako je nalog nepotpun ili mu nije priložen prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona, državno odvjetništvo će tijelu koje je izdalo europski uhiđbeni nalog odrediti primjereni rok, ne dulji od sedam radnih dana, za dostavu prijevoda, odnosno dodatnih podataka potrebnih za izvršenje europskog uhiđbenog naloga.

(4) Dokumentaciju iz stavka 3. ovog članka državni odvjetnik će dostaviti županijskom sudu na nadležno postupanje.

(5) U postupku pred sudom pokrenutog na temelju europskog uhiđbenog naloga državu izdavanja naloga zastupa nadležni državni odvjetnik.“.

Članak 25.

U članku 24. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Osobu u odnosu na koju je izdan europski uhiđbeni nalog, državni odvjetnik će izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhiđbenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te odricanja od primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona. Na ročištu za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage će utvrditi da li je osoba poučena o pravu da njezinom ispitivanju može biti prisutan branitelj, o pravu na sudskog tumača, o pravu traženja postavljanje branitelja u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava te će je poučiti da u postupku koji se vodi povodom naloga nije dužna iskazivati. Ako osoba nije poučena o navedenim pravima, sudac će pozvati državnog odvjetnika da to učini. Na zahtjev tražene osobe sud će joj odrediti branitelja prema kriterijima koje domaće pravo propisuje za imenovanje branitelja u odnosu na okrivljenika protiv kojeg je podignuta optužnica.

(2) Kada je tražena osoba uhićena u svrhu izvršavanja europskog uhiđbenog naloga već prilikom prvog ispitivanja mora imati branitelja. Odmah po uhićenju a prije prvog ispitivanja uhićenoj osobi bit će uručena pisana pouka, na jeziku koji uhićena osoba razumije, o pravima iz stavka 1. ovog članka kao i o pravu na žalbu protiv rješenja o istražnom zatvoru radi predaje, pravu uvida u spis predmeta, pravu da o uhićenju bude obaviješteno konzularno tijelo ili osoba koju uhićena osoba imenuje, pravu na hitnu medicinsku pomoć te joj priopćiti koliko je zakonom propisano najdulje trajanje istražnog zatvora radi predaje. Ako pisana pouka nije dostupna na jeziku, koji uhićena osoba razumije, o svojim pravima bit će poučena usmeno, a pisana pouka na jeziku kojeg razumije bit će joj uručena naknadno u najkraćem mogućem roku.“.

U stavku 3. riječ: „Sudac“ zamjenjuje se riječima: „Državni odvjetnik“.

Članak 26.

Iza članka 24. dodaju se naslov i članci 24.a i 24.b koji glase:

„Postupak pred sućem istrage**Ćlanak 24.a**

- (1) Na prijedlog drŹavnog odvjetnika sudac istrage će u postupku izvršenja europskog uhiđbenog naloga zakazat roćišće za odluku o istraŹnom zatvoru u skladu s domaćim pravom.
- (2) Ako je osoba na koju se odnosi europski uhiđbeni nalog na zapisnik kod drŹavnog odvjetnika dala pristanak na predaju, sudac istrage, nakon što utvrdi da je pristanak na predaju dan u skladu s ćlankom 27. ovog Zakona, donijet će rješenje u smislu ćlanka 28. ovog Zakona.
- (3) O vremenu održavanja roćišća za odluku o istraŹnom zatvoru, sudac istrage obavijestit će stranke.

Postupak pred izvanraspravnim vijećem**Ćlanak 24.b**

- (1) Nakon određivanja istraŹnog zatvora, ako osoba na koju se europski uhiđbeni nalog odnosi nije pristala na predaju, dokumentaciju iz ćlanka 23. stavak 4. ovog Zakona, sudac istrage dostavit će izvanraspravnom vijeću nadležnog Źupanijskog suda.
- (2) Po primitku dokumentacije predsjednik izvanraspravnog vijeća će odrediti održavanje sjednice vijeća u roku osam dana, ako se traŹena osoba nalazi u istraŹnom zatvoru.
- (3) Na sjednicu bit će pozvani drŹavni odvjetnik, traŹena osoba i njezin branitelj ako ga ima te tumać ako je potrebno. TraŹena osoba moŹe prije održavanja sjednice izjaviti da pristaje na predaju i zatraŹiti da to bude zabiljeŹeno u zapisnik. U tom slućaju vijeće će donijeti rješenje iz ćlanka 28. ovog Zakona.
- (4) Predsjednik vijeća će na poćetku sjednice provjeriti je li traŹena osoba primila i razumjela pouku o pravima, a ako nije, naloŹit će drŹavnom odvjetniku da joj urući pouku o pravima.
- (5) DrŹavni odvjetnik će navesti osnovu za izdavanje europskog uhiđbenog naloga, kazneno djelo na kojem je nalog utemeljen kao i razloge za njegovo izdavanje te će predloŹiti priznavanje i izvršenje tog naloga. Također će se drŹavni odvjetnik oćitovati o daljnjoj osnovanosti istraŹnog zatvora ili mjera opreza ako su bile naloŹene traŹenoj osobi.
- (6) TraŹena osoba i njezin branitelj oćitovat će se na navode iz europskog uhiđbenog naloga i navesti razloge protivljenju predaji, a mogu ukazati na postojanje razloga za odbijanje predaje iz ćlanaka 20. i 21. ovog Zakona, kao i na dokaze kojima potkrjepljuju svoje navode. TraŹena osoba moŹe na sjednici izvanraspravnog vijeća pristati na predaju te će vijeće postupiti na naćin propisan stavkom 3. ovog ćlanka.
- (7) Ako je potrebno pribaviti i dostaviti dokaze na koje su stranke ukazale na sjednici vijeća, predsjednik vijeća odgodit će sjednicu i odmah odrediti novu, ne kasnije od deset radnih dana. Ako stranke nisu predloŹile dostavu dokaza, predsjednik vijeća zakljućit će sjednicu, nakon ćega će se vijeće povući na vijećanje i odluku o istraŹnom zatvoru i predaji traŹene osobe.“.

Ćlanak 27.

U ćlanku 25. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako drŹavni odvjetnik tijekom ispitivanja traŹene osobe koja je drŹavljanin Republike Hrvatske utvrdi da ta osoba uŹiva imunitet u Republici Hrvatskoj, zatraŹit će od nadležnog tijela odobrenje za postupanje po nalogu protiv te osobe.“.

U stavku 2. rijeć: „sud“ zamjenjuje se rijećima: „drŹavni odvjetnik“.

U stavku 3. iza rijeći: „ćlanka“ dodaju se rijeći: „28. i“, a rijeć: „sud“ zamjenjuje se rijećima: „drŹavni odvjetnik“.

Članak 28.

U članku 26. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Radi izvršenja rješenja o predaji tijekom postupka povodom europskog uhidbenog naloga prema traženoj osobi moraju biti primijenjene mjere u skladu s domaćim pravom, koje će osigurati predaju.“.

U stavku 2. iza riječi: „sudac će“ dodaju se riječi: „na prijedlog državnog odvjetnika“.

Članak 29.

U članku 28. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Rješenje iz stavka 2. ovog članka dostavlja se traženoj osobi, branitelju i državnom odvjetniku koji imaju pravo uložiti žalbu u roku od tri dana. O žalbi odlučuje izvanraspravno vijeće istog suda u roku od tri dana.“.

Članak 30.

U članku 29. stavku 7. iza riječi: „nalog“ briše se točka i dodaju riječi: „i nacionalni S.I.Re.N.E. ured“.

Članak 31.

U članku 30. stavak 2. mijenja se i glasi:

“(2) Ako sud utvrdi da su u odnosu na istu osobu ispunjene pretpostavke za predaju na temelju europskog uhidbenog naloga te izručenje na temelju molbe treće države, odluku o predaji odnosno izručenju donijet će ministar nadležan za poslove pravosuđa. Odredbe o predaji s pristankom i o pojednostavljenom izručenju ne primjenjuju se u ovom slučaju.”.

Članak 32.

U članku 32. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 2., 3., 4. i 5.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 5. riječi: „domaćih sudova“ zamjenjuju se riječima: „domaćih nadležnih tijela“.

Članak 33.

U članku 36. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako državni odvjetnik zaprimi europski uhidbeni nalog za osobu koju je Republici Hrvatskoj izručila treća država uz uvjet poštivanja načela specijalnosti, obavijestit će o tome nadležno tijelo države izdavanja radi pribavljanja suglasnosti od treće države za predaju te osobe.“.

U stavku 2. iza riječi: „članka“ dodaju se riječi: „28. i“, a riječ: „sud“ zamjenjuje se riječima: „državni odvjetnik“.

Članak 34.

U članku 39. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako državni odvjetnik zaprimi europski uhiđbeni nalog za osobu koju je Republici Hrvatskoj predala druga država članica uz uvjet poštivanja načela specijalnosti, obavijestit će o tome nadležno tijelo države izdavanja naloga radi pribavljanja suglasnosti države članice od koje je Republika Hrvatska preuzela tu osobu.“.

Članak 35.

Članak 44. mijenja se i glasi:

„(1) Tijelo nadležno prema domaćem pravu izdat će nalog za osiguranje imovine ili dokaza koji se nalaze u drugoj državi članici u svrhu osiguranja dokaza ili omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine za potrebe kaznenih postupaka koji se vode u Republici Hrvatskoj.

(2) Državno odvjetništvo koje je izdalo nalog za privremeno oduzimanje predmeta ili na temelju čijeg prijedloga je sud donio rješenje o osiguranju oduzimanja imovinske koristi, prosljedit će te odluke Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na daljnji postupak.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će ispuniti potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 2.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja te ih s nalogom odnosno rješenjem dostaviti nadležnom tijelu državi članice za koju opravdano vjeruje da se u njoj nalaze predmeti ili imovina, odnosno boravište fizičke osobe ili sjedište pravne osobe kod koje se oni nalaze.

(4) Ako nalog iz stavka 2 ovog članka bude stavljen izvan snage, a rješenje iz istog stavka ukinuto ili preinačeno, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je o tome odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.“.

Članak 36.

U članku 47. stavku 1. riječ: „može“ zamjenjuje se riječju: „će“, a riječi: „rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje odlučiti hoće li izvršiti ili“ brišu se.

U točki 1. iza riječi: „nalogom“ i zareza dodaju se riječi: „a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana, dostavila dopunu odnosno ispravak,“.

Točka 2. briše se, a dosadašnje točke 3. i 4. postaju točke 2. i 3.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Sud može odbiti priznaje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako izvršenje naloga sprječava imunitet ili povlastica.“.

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

Članak 37.

U članka 50. stavku 1. riječi: „iz članka 7. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 5. stavka 1. alineje 2.“.

Članak 38.

Naslov Glave V. mijenja se i glasi:

„ODLUKA O ODUZIMANJU IMOVINE ILI PREDMETA“.

Članak 39.

Članak 63. mijenja se i glasi:

“Osim za kaznena djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će priznati a domaće pravosudno tijelo će provesti izvršenje odluke o oduzimanju imovine ili predmeta za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj odluci, koja će biti izvršena u skladu s domaćim pravom.“.

Članak 40.

U naslovu iznad članka 64. riječ: „naloga“ zamjenjuje se riječju: „odluka“.

U članku 64. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Nakon što od nadležnog državnog odvjetnika iz članka 5. stavka 1. alineje 3. ovog Zakona zaprimi odluku stranog pravosudnog tijela o oduzimanju imovine ili predmeta, ako ne postoje razlozi iz članka 65. odnosno iz članka 67. ovog Zakona, nadležni sud će je bez odgode priznati. Nakon što odluka o priznanju postane pravomoćna i izvršna, njezino izvršenje bit će provedeno u skladu s domaćim pravom.“

(2) Ako se odluka odnosi na oduzimanje predmeta, sud može umjesto predmeta oduzeti njegovu novčanu protuvrijednost, ako nadležni državni odvjetnik predoči pristanak države izdavanja za takvo oduzimanje, a njezino izvršenje bit će provedeno u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje ovršni postupak.“.

U stavku 3. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“ a riječ: „sud“ zamjenjuju se riječima: „nadležni držani odvjetnik“,

U stavku 4. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“, riječ: „naloga“ zamjenjuje riječju: „odluke“ te se ispred riječi: „sud“ dodaje riječ: „nadležni“.

Članak 41.

Naslov iznad članka 65. i članak 65. mijenjaju se i glase:

„Razlozi za odbijanje priznanja odluke

Članak 65.

(1) Sud će odbiti priznanje odluke u oduzimanju imovine ili predmeta:

1. ako potvrda u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravak;

2. ako bi izvršenjem odluke o oduzimanju bilo povrijeđeno načelo *ne bis in idem*;

3. ako djelo na koje se odluka odnosi nije kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje odluke ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;

(2) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odbiti priznanje i izvršenje odluke o oduzimanju imovine ili predmeta:

1. ako izvršavanje odluke o oduzimanju sprječava imunitet ili povlastica prema domaćem pravu;

2. ako izvršavanje odluke o oduzimanju sprječavaju prava koje su treće osobe stekle u dobroj vjeri na temelju domaćeg prava;

3. ako iz potvrde u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da osoba protiv koje je donesena odluka o oduzimanju, nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:

a) osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o oduzimanju, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena da odluka može biti donesena u njezinoj odsutnosti u slučaju njezinog nedolaska,

b) osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osoba, nakon što joj je osobno uručena odluka o oduzimanju donesena u njezinoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će biti preispitano ranije utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja te odluke, izričito izjavila da ne osporava odluku izdanu u njezinoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

4. ako je odluka o oduzimanju donesena u odnosu na kaznena djela koja su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske;

5. ako je odluka o oduzimanju donesena u odnosu na kaznena djela koja su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta kaznena djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske;

6. ako je nastupila zastara izvršenja odluke o oduzimanju predmeta prema domaćem pravu uz uvjetom da postoji sudbenost Republike Hrvatske.“

Članak 42.

U članku 66. stavku 1. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“ a riječ: „nalog“ zamjenjuju se riječju: „odluka“ u odgovarajućem padežu.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Obavijesti i dopunu iz stavka 1. ovog članka sud će obvezno zatražiti kad utvrdi postojanje razloga navedenih u članku 65. stavku 1. točki 1. i stavku 2. točkama 2., 3. i 4. ovog Zakona.“.

U stavku 3. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Državni odvjetnik“, a riječ: „nalog“ zamjenjuje se riječju: „odluku“.

Članak 43.

Naslov iznad članka 67. i članak 67. mijenjaju se i glase:

„Odgoda izvršenja odluke o oduzimanju

Članak 67.

(1) Nadležni državni odvjetnik, uzimajući u obzir potrebu žurnog postupanja i vjerojatnost da će se onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje, može odgoditi pokretanje ovrhe:

1. ako postoji opasnost da će naplaćeni novčani iznos zbog istodobnog izvršavanja odluke o oduzimanju novčanog iznosa u više država članica premašiti iznos iz odluke,
2. ako je u smislu članka 14. ovog Zakona uloženi pravni lijek protiv odluke o oduzimanju,
3. ako bi izvršenje odluke o oduzimanju ugrozilo vođenje kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj, za vrijeme dok to sud smatra potrebnim,
4. ako je u Republici Hrvatskoj u tijeku postupak za oduzimanje imovine ili predmeta koji su predmet odluke.

(2) Ako je ovrha odgođena, državni odvjetnik će predložiti određivanje mjera propisanih domaćim pravom radi osiguranja imovine u svrhu oduzimanja.

(3) Državni odvjetnik iz članka 5. stavka 1. alineje 3. ovog Zakona će odmah obavijestiti tijelo koje je donijelo odluku o odgodi izvršenja, uključujući i razloge odgode, a ako je moguće i očekivanom trajanju odgode u smislu stavka 1. točaka 2. do 4. ovog članka, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Po prestanku razloga za odgodu, državni odvjetnik će odmah predložiti nastavak ovrhe radi izvršenja odluke o za oduzimanju imovine ili predmeta i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 3. ovog članka.“.

Članak 44.

Naslov iznad članka 68. i članak 68. mijenjaju se i glase:

„Više odluka o oduzimanju

Članak 68.

Cijeneći sve okolnosti slučaja, a prije svega vodeći računa o tome je li imovina koju treba oduzeti bila osigurana, kao i o težini kaznenog djela, mjestu počinjenja kaznenog djela, datumu donošenja i dostave odluke državni odvjetnik će primjenom domaćeg prava odučiti o redosljedu izvršavanja

1. dvije ili više odluka protiv iste fizičke ili pravne osobe koje su izdane radi oduzimanja novčanog iznosa, kad ta osoba nema dovoljno sredstava za izvršavanje svih odluka,
2. dvije ili više odluka za oduzimanje istog predmeta.“.

Članak 45.

Članak 69. mijenja se i glasi:

„(1) Nadležni državni odvjetnik će izvršenje priznate odluke stranog tijela o oduzimanju provesti u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako osoba na koju se odnosi odluka o oduzimanju državnom odvjetniku iz članka 5. stavka 1. alineje 3. ovog Zakona podnese dokaz o djelomičnom ili potpunom oduzimanju u drugoj državi, državni odvjetnik će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo odluku. Dio novčanog iznosa koji je naplaćen u drugoj državi na temelju iste odluke o oduzimanju odbit će od cjelokupnog iznosa iz zaprimljene odluke.

(3) Državni odvjetnik će izvršenje odluke o oduzimanju donesenu protiv pravne osobe provesti u skladu s domaćim pravom.“.

Članak 46.

Članak 70. mijenja se i glasi:

„Kada tijelo koje je donijelo odluku o oduzimanju, dostavi obavijest o stavljanju izvan snage te odluke državnom odvjetniku iz članka 5. stavka 1. alineje 3. ovog Zakona, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis čiju vjerodostojnost je moguće utvrditi, državni odvjetnik će sudu predložiti obustavu ovrhe pokrenute na temelju odluke o priznanju iz članka 64. ovog Zakona.“.

Članak 47.

U članku 71. stavku 1. riječi: „naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“.

U stavku 2. riječi: „izvršenjem naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „ovrhom odluke o oduzimanju“, a u točki 2. riječ: „nalog“ zamjenjuje se riječju: „odluka“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Imovina kojom se ne može raspolagati u smislu stavka 2. ovog članka, ostaje na raspolaganju Republici Hrvatskoj.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Oduzetom imovinom raspolagat će se na temelju odredbi stavaka 1. do 3. ovog članka, osim ako se Republika Hrvatska drugačije ne dogovori s državom izdavanja.“.

Članak 48.

Članak 72. mijenja se i glasi:

„Državni odvjetnik će odmah, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja, obavijestiti tijelo koje je odluku o oduzimanju donijelo:

1. o odbijanju priznanja i izvršenja odluke o oduzimanju, navodeći razloge za takvu odluku,

2. o nemogućnosti potpunog izvršenja odluke o oduzimanju iz razloga označenih u članku 68., članku 69. stavku 2. ili članku 16. ovog Zakona,
3. o izvršenju odluke o oduzimanju,
4. o primjeni zamjenskih mjera u skladu sa člankom 69. stavkom 4. ovog Zakona.“.

Članak 49.

Naslov iznad članka 73. i članak 73. mijenjaju se i glase:

„Prosljeđivanje odluka o oduzimanju imovine

Članak 73.

- (1) Državni odvjetnik nadležan prema domaćem pravu za pokretanje ovrhe odluke o oduzimanju imovine koji se nalaze u drugoj državi, proslijedit će tu odluku Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na daljnji postupak.
- (2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ispunit će potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 4.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja te će je s odlukom o oduzimanju imovine proslijedit nadležnom tijelu države članice za koje opravdano vjeruje da se na njegovom području nalazi imovina fizičke ili pravne osobe na koju se odluka odnosi ili da na njegovom području navedena osoba ostvaruje prihode.
- (3) Ako na temelju stavka 2. ovog članka nije moguće utvrditi koja je država nadležna za izvršenje odluke domaćeg suda, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će dostaviti odluku nadležnom tijelu države članice na čijem području fizička osoba ima prebivalište a pravna osoba sjedište.“.

Članak 50.

U naslovu iznad članka 74. riječ: „naloga“ zamjenjuje se riječju: „odluke“.

U članku 74. stavcima 1. i 2. riječi: „Sud iz članka 5. stavak 1. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Državno odvjetništvo Republike Hrvatske“, a riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“.

Članak 51.

Naslov iznad članka 75. i članak 75. mijenjaju se i glase:

„Posljedice prosljeđivanja odluke o oduzimanju

Članak 75.

- (1) Državni odvjetnik nadležan za pokretanje ovrhe na temelju odluke o oduzimanju imovine može pokrenuti ovrhu u Republici Hrvatskoj, neovisno o činjenici što je ta odluka već dostavljena na izvršavanje nadležnom tijelu jedne ili više država članica u skladu s ovim Zakonom.
- (2) U slučaju da je odluka o oduzimanju novčanog iznosa dostavljena nadležnom tijelu jedne ili više država članica, ukupna vrijednost naplaćena izvršenjem odluke ne smije premašiti iznos naveden u odluci o oduzimanju.
- (3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će bez odgode obavijestiti nadležna tijela svih država članica kojima je dostavljena odluka o oduzimanju, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja:

1. da postoji opasnost da bi izvršenjem odluke mogao biti naplaćen iznos viši od onog navedenog u odluci o oduzimanju, kao i o prestanku takve opasnosti,
2. da je odluka o oduzimanju u cijelosti ili jednom dijelu izvršena u Republici Hrvatskoj ili u nekoj od država izvršenja, navodeći dio iznosa koji nije naplaćen,
3. da je osoba protiv koje je odluka o oduzimanju donesena, nakon njezinog slanja dobrovoljno platila određeni dio novčanog iznosa, za koji treba umanjiti iznos naveden u odluci.“.

Članak 52.

Naslov iznad članka 76. i članak 76. mijenjaju se i glase:

„Odustanak od provedbe odluke o oduzimanju

Članak 76.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja o odustanku od provedbe odluke o oduzimanju imovine posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.“.

Članak 53.

U članku 77. stavku 1. riječi: „iz članka 7. stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 5. stavka 1. alineje 4.“ a riječi: „i izvršiti“ brišu se.

U stavku 2. riječi: „i izvršiti“ brišu se.

Dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Na izvršenje novčane kazne primjenjuju se odredbe koje vrijede za izvršenje novčanih kazni izrečenih prema domaćem pravu.“.

Članak 54.

Članak 79. briše se.

Članak 55.

U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sud će odbiti priznanje i izvršenje odluke o novčanoj kazni ako:

1. potvrda u smislu članka 87. stavku 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravak,
2. je za isto djelo istu osobu već pravomoćno osudio domaći sud ili sud u drugoj državi članici i ta odluka druge države članice je izvršena,
3. se odluka odnosi na djela iz članka 77. stavka 2. ovog Zakona koja prema domaćem pravu ne predstavljaju kazneno djelo,
4. novčana kazna ne premašuje vrijednost od 70,00 EUR prema tečaju na dan donošenja odluke o novčanoj kazni.“.

U stavku 2. točke 1., 2. i 10. brišu se.

Dosadašnje točke 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. postaju točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7.

U stavku 3. riječi: „točke 3., 7., 8. i 9.“ zamjenjuju se riječima: „točke 1., 5., 6. i 7.“.

Članak 56.

U članku 84. iza riječi: „stavka 1.“ dodaju se riječi: „alineje 4.“.

Točka 1. briše se.

Dosadašnje točke 2., 3., 4. i 5. postaju točke 1., 2., 3., 4.

Članak 57.

U članku 87. stavku 1. na početku rečenice riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Općinski sud“, a riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavka 3. alineje 2.“.

U stavcima 2. i 3. riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavka 3. alineje 2.“.

Članak 58.

U članku 89. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sud iz članka 5. stavka 1. alineje 5. ovog Zakona će priznati presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode za djelo koje prema domaćem pravu sadrži bitna obilježja kažnjivog djela neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj presudi.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 59.

Članak 90. briše se.

Članak 60.

U članku 91. stavku 1. riječi: „iz članka 7. stavka 4. ovog Zakona“ brišu se.

Članak 61.

Članak 94. mijenja se i glasi:

„(1) Sud će odbiti priznanje presude ako:

1. potvrda u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona, nije potpuna ili očito nije u skladu s presudom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana dostavila dopunu odnosno ispravak;

2. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 91. stavka 1. točaka 1. i 2. ovog Zakona;

3. bi izvršenje presude bilo protivno načelu ne bis in idem;

4. djelo iz dostavljene presude ne predstavlja kazneno djelo po domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;

5. je kazna izrečena djetetu mlađem od 16 godina.

(2) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odbiti priznanje presude i izvršenje kazne ako:

1. je prema domaćem pravu nastupila zastara izvršenja kazne;

2. osuđenik na temelju domaćeg prava uživa imunitet koji onemogućava izvršenje kazne;

3. je u vrijeme kad je sud zaprimio presudu radi priznanja i izvršenja preostalo manje od šest mjeseci odsluženja kazne;

4. iz potvrde u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona proizlazi da osuđenik nije osobno prisustvovao raspravi na kojoj je presuda donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:

a) osuđeniku bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili da je zaprimio službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znao za održavanje rasprave, te da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u njegovoj odsutnosti u slučaju nedolaska,

b) osuđenika na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg mu je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osuđeniku nakon što mu je osobno uručena presuda donesena u njegovoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u njegovoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

5. se država izdavanja na zahtjev Republike Hrvatske ne suglasi s izvršenjem kaznene sankcije nad osuđenikom za kojeg je tražila priznanje i izvršenje svoje presude u odnosu na kazneno djelo počinjeno prije premještaja a koje nije obuhvaćeno dostavljenom presudom;

6. je dostavljenom presudom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog zdravstvenog liječenja odnosno druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode, a koju primjenom domaćeg prava nije moguće izvršiti u Republici Hrvatskoj;

7. se presuda odnosi na kaznena djela za koja se u skladu s domaćim pravom smatra da su u cijelosti počinjena u Republici Hrvatskoj ili na mjestu koje je izjednačeno s njezinim teritorijem, a za djela koja su u većim ili bitnim dijelom počinjena na tom teritoriju sud će cijeliti sve posebne okolnosti slučaja, a naročito činjenicu da li je kazneno djelo počinjeno u većem ili bitnom dijelu u državi izdavanja.

(3) U slučajevima iz stavka 1. točaka 1., 2. i 3. te stavka 2. točaka 5., 6. i 7. ovog članka, sud će prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja kazne, kontaktirati i posavjetovati se s nadležnim tijelom države izdavanja, a ako je potrebno zatražiti dodatne podatke.“

Članak 62.

U članku 103. stavku 1. riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavka 2. alineje 2.“.

U stavku 2. iza treće rečenice dodaje se rečenica koja glasi:

„Presuda s potvrdom može biti istodobno dostavljena samo jednoj državi izvršenja.“.

Članak 63.

Članak 104. briše se.

Članak 64.

U članku 109. stavku 2. riječi: „sud iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa“.

Članak 65.

U članku 110. riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavka 3. alineje 2. ovog Zakona“.

Članak 66.

U članku 112. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Sud iz članka 5. stavka 1. alineje 5. ovog Zakona, priznat će presudu, odnosno odluku kojom je izrečena probacijska mjera ili alternativna sankcija i za djela koja prema domaćem pravu sadrže bitna obilježja kažnjivog djela neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj odluci.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 67.

Članak 113. briše se.

Članak 68.

U članku 114. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Sud iz članka 5. stavka 1. alineje 5. će pravomoćnu odluku o priznanju strane sudske odluke kojom su izrečene probacijske mjere, alternativne sankcije ili je odobren uvjetni otpust s izdržavanja kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dostaviti nadležnom probacijskom uredu te će nadzirati njezino izvršenje.“.

Članak 69.

U članku 115. stavku 1. riječi: „Kad zaprimi stranu presudu ili probacijsku odluku sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će provjeriti da“ zamjenjuju se riječima: „Kad nadležni sud zaprimi stranu presudu ili probacijsku odluku provjerit će da li“.

Članak 70.

U članku 118. u staccima 1., 2. i 3. riječi: „iz članka 113. ovog Zakona“ brišu se.

Članak 71.

U članku 120. iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

„4. djelo iz članka 113. stavka 1. ovog Zakona na koje se odnosi presuda ili probacijska odluka ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Priznanje i izvršenje presude ili probacijske odluke koja se odnosi na fiskalna djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;“.

Dosadašnja točka 4. postaje točka 5.

Članak 72.

U članku 121. u stavku 1. točka 1. briše se.

Dosadašnje točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. postaju točke 1., 2., 3., 4., 5. i 6.

Članak 73.

U članku 122. stavku 3. točki 3. riječi: „osim za djela iz članka 10. ovog Zakona“ brišu se.

Članak 74.

U članku 123. stavku 1. riječi: „Sud koji je prema članku 7. stavku 5. i članku 114. stavku 2.“ zamjenjuju se riječima: „Sud iz članka 5. stavka 1. alineje 5.“.

Članak 75.

U članku 126. stavku 1. riječi: „sud nadležan za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija na temelju članka 7. stavka 5. i članka 114. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „sud iz članka 5. stavka 1. alineje 5.“.

Članak 76.

U članku 128. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Odluku o izrečenim probacijskim mjerama ili alternativnim sankcijama će tijelo koje ih je donijelo dostaviti nadležnom tijelu iz članaka 7. stavka 2. ovog Zakona radi prosljeđivanja:

1. nadležnom tijelu države članice na čijem području osuđenik prebiva ili uobičajeno boravi, uz uvjet da se osuđenik vratio ili se želi vratiti u tu državu,
2. na zamolbu osuđenika, nadležnom tijelu države članice različite od one označene u točki 1. ovog stavka, uz uvjet da je isto suglasno s takvim prosljeđivanjem.“

U stavku 2. riječ: „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno tijelo“.

Članak 77.

U članku 129. stavku 1. riječi: „Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Domaće nadležno tijelo“.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 78.

U članku 130. stavak 1. mijenja se i glasi:

“(1) Domaća tijela prestaju biti nadležna za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih tim odlukama, kao i za donošenje naknadnih odluka iz članka 122. ovog Zakona kada ih nadležno tijelo države izvršenja obavijesti o pravomoćnosti i izvršnosti odluke o priznanju prosljeđene presude ili probacijske odluke.”

U stavku 2. točki 1. riječi: „sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „domaće nadležno tijelo“.

Članak 79.

U naslovu iznad članka 131. riječi: „domaćeg suda“ zamjenjuju se riječima: „nadležnih tijela“.

U članku 131. stavku 1. riječi: „Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Domaće nadležno tijelo“.

Članak 80.

Iza članka 131. dodaje se Glava VIII.a i članci 131.a do 131.s koji glase:

„Glava VIII.a PRIZNANJE I IZVRŠENJE MJERA OPREZA

Područje primjene

Članak 131.a

Odredbe ove glave primjenjuju se na priznanje i izvršenje odluka stranih pravosudnih tijela o izrečenim mjerama opreza osobi koja na području Republike Hrvatske ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak, i pristala se vratiti u Republiku Hrvatsku dok traje kazneni postupak te na prosljeđivanje odluka domaćih pravosudnih tijela kojima su izrečene mjere opreza osobi koja na teritoriju države članice ima zakonito i uobičajeno prebivalište i pristala

se u tu državu članicu vratiti.

Vrste mjera opreza koje će priznati i izvršiti domaća nadležna tijela

Članak 131.b

Županijski sud nadležan prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak priznat će i dostaviti na provedbu izvršenje odluke nadležnih tijela države izdavanja koje sadrže slijedeće mjere opreza:

- 1) zabrana napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavu poziva, osim uz prethodnu obavijest nadležnom tijelu države izvršenja,
- 2) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
- 3) zabrana napuštanja određenog područja uz privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,
- 4) obveza redovitog javljanja određenoj osobi ili državnom tijelu,
- 5) zabrana približavanja određenoj osobi,
- 6) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- 7) zabrana obavljanja određene poslovne aktivnosti,
- 8) zabrana upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom.

Zaprimanje strane odluke o mjerama opreza

Članak 131.c

(1) Kad nadležno državno odvjetništvo iz članka 5. stavka 1. alineje 6. ovog Zakona, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, čiju vjerodostojnost je moguće utvrditi, zaprimi odluku o mjerama opreza nadležnog tijela države izdavanja zajedno s potvrdom koja je potpisana i čiji je sadržaj ovjeren, na isti će ih način proslijediti nadležnom sudu iz 133. ovog Zakona.

(2) Ako je potvrda dostavljena uz odluku nepotpuna ili očito ne odgovara dostavljenoj odluci, državno odvjetništvo iz stavka 1. ovog članka odredit će rok nadležnom tijelu države izdavanja za dostavu dopune ili ispravka, koji ne može biti dulji od 15 radnih dana. Sud će odgoditi donošenje rješenja do prispjeća dopune ili ispravka potvrde.

(3) Nadležni sud, ako smatra potrebnim, može od nadležnog tijela države izdavanja zatražiti dostavljanje izvornika odluke ili ovjerenog prijepisa kao i izvornika potvrde dostavljene uz odluku.

Rokovi za priznanje strane odluke o mjerama opreza

Članak 131.d

(1) Kad nadležni sud zaprimi odluku o mjerama opreza popraćenu potvrdom, odmah će pokrenuti postupak priznanja te odluke te će u roku od 15 radnih dana od primitka, donijeti rješenje o priznanju odluke stranog pravosudnog tijela o izrečenim mjerama opreza iz članka 133. ovog Zakona te će ga, nakon pravomoćnosti, proslijediti na izvršenje.

(2) Rok iz stavka 1. ovog članka produljuje se za dodatnih 15 radnih dana ako je protiv odluke o priznanju strane odluke o mjerama opreza uložena žalba.

(3) Na način određen člankom 134. stavkom 1. ovog Zakona, nadležni sud će izvijestiti nadležno tijelo države izdavanja ako zbog iznimnih okolnosti rješenje o priznanju dostavljene odluke o mjerama opreza nije mogao donijeti u rokovima označenim u stavcima 1. i 2. ovog članka, navodeći za to razloge kao i predviđeni rok u kojem će rješenje biti doneseno i postati pravomoćno.

Razlozi za odbijanje priznanja strane odluke o mjerama opreza

Članak 131.e

(1) Sud će odbiti priznanje mjera opreza ako:

- a) potvrda iz članka 134. stavka 1. ovog Zakona, dostavljena uz odluku o mjerama opreza, nije potpuna i očigledno nije u skladu s tom odlukom ili ako niti u roku iz članka 134. stavka 2. ovog Zakona nije zaprimljena dopunjena ili ispravljena potvrda,
- b) se osoba koja ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, u Republici Hrvatskoj, nakon donošenja odluke o mjerama opreza u državi izdavanja nije vratila na područje Republike Hrvatske,
- c) nadležni sud nije pristao zaprimiti na izvršenje odluku o mjerama opreza države izdavanja za osobu koja na području Republike Hrvatske nema prebivalište ili boravište, odnosno boravak,
- d) odluka nadležnog tijela države izdavanja sadrži mjeru opreza koja nije propisana člankom 133. u točkama 1. – 8. ovog Zakona,
- e) bi priznanje strane odluke o mjerama opreza uzrokovalo kršenja načela *ne bis in idem*,
- f) je nastupila zastara kaznenog progona prema domaćem pravu a radi se o kaznenom djelu za čiji progon bi bila nadležna domaća pravosudna tijela prema nacionalnom pravu,
- g) osoba na koju se mjere opreza odnose prema domaćem pravu uživa imunitet,
- h) osoba na koju se mjere opreza odnose je mlađa od 14 godina,
- i) u slučaju kršenja mjera opreza prema osobi na koju se te mjere odnose, nije moguće izvršiti europski uhiđbeni nalog iz razloga označenih u članku 20. i članku 21. stavku 1. ovog Zakona.

(2) Prije donošenja rješenja o odbijanju priznanja strane odluke o mjerama opreza iz razloga označenih u točkama a) do e) i točki i) iz stavka 1. ovog članka, nadležni sud obratit će se nadležnom tijelu države izdavanja i po potrebi zatražiti dostavljanje bez odgode, dodatnih informacija neophodnih za donošenje odluke.

(3) Ako sud prizna stranu odluku o mjerama opreza iako postoje okolnosti iz stavka 1. točke i) ovog članka, u slučaju kršenja mjera opreza prema osobi na koju se mjere odnose neće primijeniti odredbe Glave II ovog Zakona.

(4) Neovisno od odredbe točke c) stavka 1. ovog članka, nadležni sud može pristati na dostavljanje odluke o mjerama opreza koju je donijelo nadležno tijelo države izdavanja i za osobu koja nema prebivalište ni boravište u Republici Hrvatskoj ako je ta osoba, prije donošenja odluke u državi izdavanja, boravila najmanje godinu dana u Republici Hrvatskoj uz koju je vežu obiteljske ili poslovne veze.

Prilagodba mjera opreza

Članak 131.f

(1) Kad nadležno državno odvjetništvo iz članka 5. stavka 1. alineje 5. ovog Zakona zaprimi stranu odluku o mjerama opreza koje nisu propisane domaćim pravom izvijestiti će nadležno tijelo države izdavanja o mjerama koje mogu biti izrečene u skladu s odredbama domaćeg prava i njihovom najduljem trajanju. Ako u roku od 10 radnih dana nakon dostave ove obavijesti nadležno tijelo države izdavanja ne povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena odluka o mjerama opreza, nadležno državno odvjetništvo dostaviti će stranu sudsku odluku nadležnom sudu radi priznanja.

(2) Sud će rješenjem priznati stranu odluku i izreći mjere opreza na temelju domaćeg prava, tako da u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju onima izrečenim u državi izdavanja.

(3) Mjera opreza izrečena na temelju domaćeg prava ne smije biti stroža od odgovarajuće mjere izrečene u državi izdavanja.

Produljenje izvršavanja mjera opreza**Članak 131.g**

(1) Ako nadležno tijelo države izdavanja donese odluku o produljenju vremena trajanja mjera opreza, kojom nisu promijenjeni opseg i vrsta mjere opreza, sud će priznati stranu odluku o produljenju mjera opreza bez prethodnog utvrđivanja postoje li razlozi iz članka 136. ovog Zakona.

(2) Ako su odlukom nadležnog tijela države izdavanja iz stavka 1. ovog članka promijenjeni vrsta i opseg mjere u odnosu na ranije priznatu odluku, sud će:

a) prilagoditi mjeru domaćem pravu primjenom odredbe članka 137. stavaka 1. i 2. ovog Zakona,

b) odbiti priznanje odluke o promijenjenim mjerama opreza ako odluka nadležnog tijela države izdavanja sadrži mjeru opreza koja nije propisana člankom 133. točkaka 1. – 8. ovog Zakona.

(3) U rješenju kojom je priznata odluka nadležnog tijela države izdavanja o produljenju trajanja mjera opreza naznačit će se najveća moguća duljina trajanja izrečene mjere opreza prema domaćem pravu.

(4) U skladu s domaćim pravu nadležni sud će, radi odluke o daljnjem izvršavanju mjera opreza, od nadležnih tijela države izdavanja zatražiti obavijest da li je i nadalje potrebno izvršavati te mjere s obzirom na okolnosti predmeta u kojem su mjere naložene.

(5) Na traženje nadležnog tijela države izdavanja, sud će omogućiti uspostavu video konferencijske veze, ako strano nadležno tijelo prije donošenja odluke o produljenju vremena trajanja mjera opreza, mora ispitati osobu na koju se mjere opreza odnose.

(6) Odluka o mjerama opreza nadležnog tijela države izdavanja ne sprječavaju pokretanje kaznenog postupka pred nadležnim domaćim tijelima protiv osobe na koju se mjere stranog tijela odnose, zbog nekog drugog kaznenog djela.

Obavijesti nadležnom tijelu države izdavanja**Članak 131.h**

Nadležni sud će bez odgode na bilo koji način koji ostavlja pisani zapis, izvijestiti nadležno tijelo države izdavanja o slijedećem:

a) da je osoba prema kojoj su izrečene mjere opreza promijenila prebivalište,

b) da osobu, nakon što su dostavljene odluka o mjerama opreza i potvrda na standardnom obrascu nije moguće pronaći na području Republike Hrvatske,

c) da je protiv odluke o priznanju strane odluke o mjerama opreza podnesena žalba,

d) da je odluka o priznanju strane odluke o mjerama opreza postala pravomoćna i da je započelo njezino izvršenje,

e) da su mjere opreza izrečene stranom odlukom prilagođene mjerama opreza propisanim domaćim pravom,

f) rješenju o odbijanju priznanja strane odluke s razlozima iz članka 136. stavka 1. ovog Zakona i ne preuzimanju izvršavanja mjera opreza iz te odluke,

g) kršenju mjere opreza i drugim okolnostima koje bi mogle utjecati na donošenje odluke o produljenju, izmjeni i ukidanju mjera opreza ili na izdavanje uhidbenog naloga ili odluke s istim učinkom, na standardnom obrascu (prilog 11).

Nadležnost za izvršavanje mjera opreza**Članak 131.i**

(1) Mjere opreza izvršavaju nadležna tijela, nakon što rješenje o priznanju strane odluke o mjerama opreza postane pravomoćno.

(2) Nadležni sud će nadležnost nad izvršenjem mjera opreza prepustiti nadležnom tijelu države izdavanja ako:

- a) osoba na koju se odnose mjere opreza osoba prijavi svoje zakonito i uobičajeno prebivalište izvan Republike Hrvatske,
 - b) država izdavanja povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena strana odluka o mjerama opreza u smislu članka 134. stavka 1. ovog Zakona,
 - c) ako je nadležno tijelo države izdavanja izmijenilo odluku te izreklo mjere opreza koje nisu propisane člankom 133. točkama 1. – 8. ovog Zakona, a domaći sud ih je odbio priznati,
 - d) ako je, prema domaćem pravu, proteklo vrijeme najdužeg mogućeg trajanja mjera opreza,
 - e) je zbog nedostavljanja tražene odluke iz članka 141. ovog Zakona od strane nadležnog tijela države izdavanja, domaće nadležno tijelo odlučilo prekinuti provođenje mjera opreza.
- (3) U slučajevima iz stavka 2. ovog članka domaće nadležno tijelo će se savjetovati s državom izdavanja radi izbjegavanja prekida u primjeni mjera opreza.

Šutnja nadležnih tijela države izdavanja

Članak 131.j

- (1) Kad nadležno tijelo države izdavanja ne odgovori na dostavljene obavijesti domaćeg nadležnog tijela o kršenju mjera opreza iz priznate odluke tog tijela, domaći sud pozvat će nadležno tijelo države izdavanja da u roku 10 radnih dana dostavi odluku povodom te obavijesti.
- (2) Ako nadležno tijelo države izdavanja ne dostavi odluku o produljenju trajanja mjera opreza ili obavijest o potrebi daljnjeg izvršavanja mjera opreza u smislu članka 138. stavka 4. ovog Zakona po službenoj dužnosti, domaći sud zatražit će dostavljanje takve odluke u roku iz stavka 1. ovog članka, uz upozorenje da će biti obustavljeno daljnje izvršavanje mjere opreza, ako odluka ne bude dostavljena.
- (3) Ako po proteku roka iz stavka 1. ovog članka nadležno tijelo države izdavanja ne dostavi traženu odluku niti obavijest o potrebi daljnjeg izvršavanja mjera opreza u smislu članka 138. stavka 4. ovog Zakona, domaći sud će ukinuti mjere opreza i o tome će izvijestiti državu izdavanja radi prelaska nadležnosti za izvršenje mjera na tu državu.

Predaja osobe

Članak 131.k

Kad nadležno tijelo države izdavanja izda europski uhidbeni nalog pred nadležnim sudom pokrenut će se postupak za predaju na temelju odredbi Glave II. (Europski uhidbeni nalog) ovog Zakona, samo ako su odluke stranog tijela izdane u skladu s uvjetima za izdavanje europskog uhidbenog naloga.

Upućivanje odluka o mjerama opreza

Članak 131.l

- (1) Nadležno tijelo iz članka 7. stavka 3. ovog Zakona proslijedit će rješenje o izrečenoj mjeri opreza nadležnom tijelu države članice u kojoj osoba prema kojoj su mjere izrečene ima zakonito i uobičajeno prebivalište. Osoba prema kojoj su izrečene mjere opreza će na zapisnik dati pristanak da će se vratiti u državu izvršenja uz upozorenje da ako se ne javi nadležnom tijelu u državi izvršenja će protiv nje biti određen istražni zatvor.
- (2) Osim nadležnom tijelu u smislu stavka 1. ovog članka, nadležno tijelo može rješenje o izrečenim mjerama opreza, na zahtjev osobe na koju se te mjere odnose, proslijediti nadležnom tijelu neke druge države članice ako tijelo te druge države na to pristane i ako osoba da pristanak u smislu stavka 1. ovog članka.
- (3) Uz rješenje o izrečenim mjerama opreza nadležno tijelo iz stavaka 1. ovog članka dostavit će i potpisanu potvrdu s ovjerom njezinog sadržaja na standardnom obrascu (prilogu 10), posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis. Izvornik rješenja o mjerama opreza ili ovjerena kopija te originalna potvrda će biti dostavljeni državi izvršenja na

njezino traženje.

(4) Do zaprimanja obavijesti od nadležnog tijela države izvršenja o priznanju odluke o izrečenim mjerama opreza, nadležna tijela će izvršavati mjere koje je izreklo domaće pravosudno tijelo.

(5) O tijeku izvršenja izrečenih mjera opreza nadležna tijela neposredno će komunicirati.

Sadržaj potvrde i utvrđivanje države izvršenja

Članak 131.m

(1) U potvrdi iz članka 143. stavka 3. ovog Zakona bit će navedene mjere iz članka 133. točaka 1. do 6. ovog Zakona te ako ih je država izvršenja spremna izvršavati, i mjere iz točaka 7. i 8. istog članka.

(2) Nadležno tijelo iz članka 7. stavka 3. ovog Zakona će u potvrdi navesti:

a) rokove za ponovno odlučivanje o tim mjerama, i

b) ukupno predviđeno trajanje mjera opreza ovisno o utvrđenim okolnostima konkretnog predmeta.

(3) Rješenje o mjerama opreza zajedno s potvrdom bit će odjednom proslijeđena samo jednoj državi izvršenja.

Povlačenje potvrde

Članak 131.n

(1) Ako izvršenje mjera opreza u državi izvršenja još nije započeto, domaće nadležno tijelo može povući potvrdu kad nadležno tijelo države izvršenja dostavi podatak o najdužem trajanju mjera opreza prema pravu te države ili odluku kojom su mjere opreza izmijenjene u skladu s pravom države izvršenja.

(2) Odluku o povlačenju potvrde treba odmah priopćiti državi izvršenja, a najkasnije u roku od 10 radnih dana od zaprimanja navedene obavijesti ili odluke.

Produljenje trajanja mjera opreza i druge naknadne odluke

Članak 131.o

(1) Prije isteka roka iz članka 144. stavka 2. točke b) ovog Zakona, domaće nadležno tijelo će po službenoj dužnosti dostaviti rješenje o produljenju trajanja mjera opreza ako su te mjere s obzirom na okolnosti slučaja još potrebne, uz potvrdu iz članka 144. ovog Zakona u kojoj će navesti predviđenu dodatnu duljinu njihovog trajanja.

(2) Na temelju odredbi domaćeg prava i cijeneći okolnosti konkretnog predmeta, kao i izvješće nadležnog tijela države izvršenja o kršenju mjera opreza ili drugim odlučnim okolnostima, domaće nadležno tijelo može, osim produljenja vremena trajanja mjera opreza u smislu stavka 1. ovog članka:

a) ukinuti mjere opreza,

b) izmijeniti mjera opreza,

c) odrediti istražni zatvor i izdati tjeralicu odnosno europski uhidbeni nalog, o čemu će bez odgode izvijestiti nadležno tijelo države izvršenja.

(3) Domaće nadležno tijelo će bez odgode izvijestiti nadležno tijelo države izvršenja ako je protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovog članka podnesena žalba.

(4) Prije donošenja rješenja u smislu stavaka 1. i 2. ovog članka domaće nadležno tijelo može u skladu s odredbama domaćeg i međunarodnog prava odnosno prava Europske unije, zatražiti uspostavu video konferencijske veze s nadležnim tijelom države izvršenja radi ispitivanja osobe u odnosu na koju su izrečene mjere opreza.

(5) Nedostavljanje rješenja iz stavaka 1. i 2. ovog članka po službenoj dužnosti niti na zahtjev nadležnog tijela države izvršenja u određenom roku, može imati za posljedicu obustavu izvršenja mjera opreza u državi izvršenja i vraćanje izvršavanja tih mjera domaćem

nadležnom tijelu.

***Učinak istražnog zatvora i uhidbenog naloga
na odluku o mjerama opreza***

Članak 131.p

Određivanjem istražnog zatvora i izdavanjem naloga za izdavanje tjeralice u skladu s domaćim pravom, prestaje izvršavanje mjera opreza. Kad domaće nadležno tijelo izda europski uhidbeni nalog, pokrenut će postupak u smislu Glave II (Europski uhidbeni nalog) ovog Zakona.

Uzajamno savjetovanje i razmjena informacija

Članak 131.r

(1) Nadležna tijela država izdavanja i izvršenja će se uzajamno savjetovati prije slanja potvrde i odluke o mjerama opreza, u cilju olakšavanja učinkovitog i neometanog provođenja tih mjera kao i u slučajevima teškog kršenja izrečenih mjera.

(2) U smislu stavka 1. ovog članka nadležna tijela će razmijeniti sve korisne informacije, posebice:

- a) podatke za utvrđivanje identiteta i prebivališta osobe na koju se odnose mjere opreza,
- b) podatke iz kaznene evidencije, u skladu s nacionalnim i međunarodnim odredbama.

(3) Domaće nadležno tijelo će, odlučujući o mjerama opreza, cijeniti obavijesti nadležnog tijela države izvršenja o potencijalnoj opasnosti osobe na koju se odnose mjere opreza u odnosu na žrtve i širu javnost.

Troškovi izvršavanja mjera opreza

Članak 131.s

Osim troškova nastalih na području države izdavanja, troškovi izvršavanja mjera opreza terete državu izvršenja.“.

Članak 81.

Iza članka 132. dodaju se naslov i članak 132.a koji glase:

„Primjena europskog uhidbenog naloga

Članak 132.a

(1) Postupci koji su, na dan stupanja na snagu ovog Zakona u tijeku povodom molbe države članice Europske unije za izručenje osobe za kojom je izdan i europski uhidbeni nalog, bit će dovršeni prema odredbama domaćeg prava kojima je uređen postupak izručenja.

(2) Ako na dan stupanja na snagu ovog Zakona nije započet postupak povodom molbe države članice Europske unije za izručenje osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog, primjenjivat će se Glava II. ovog Zakona.

(3) Europski uhidbeni nalog izvršit će se u odnosu na kaznena djela počinjenja nakon 7. kolovoza 2002. godine.“.

Članak 82.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.